

FABRI, Edmond (eigenlijk **Cornelius E.**) (Turnhout 10 februari 1855 – Eindhoven 26 mei 1927).

Won als 14-jarige in het atheneum van Antwerpen bij **Jan de Beers** de eerste prijs Nederlandse taal. Tijdens zijn ingenieursstudie te Leuven (leerling van **Joris Helleputte**) was Fabri lid van **Met Tijd en Vlijt**. In 1875 behoorde hij samen met **Albrecht Rodenbach** tot de medeoprichters van een studentenafdeling van het **Dauidsfonds**. De in Leuven opgedane Vlaamsgezindheid verliet hem niet meer.

Vanaf januari 1879 was hij in Gent, zijn woonplaats, voorzitter van de **Snellaertkring** en werd hij briefwisselend lid van de Koninklijke **Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde**. Ook de politiek schuwde hij niet. Samen met **Julius Obrie** wist hij **Edward Coremans** op de Vlaamsch Katholieke Landdag ertoe te bewegen in het parlement Nederlands te spreken (1893). De vernederlandsing van het hoger onderwijs lag hem na aan het hart. Hij had zitting in de eerste **Vlaamse hogeschoolcommissie**. Na zijn keuze voor het **activisme** speelde hij een voorname rol bij de oprichting van de in 1916 vernederlandsde Gentse universiteit, waarvan hij ereprofessor werd. Hij bemoeide zich in 1916 met het zoeken naar goede docenten. Verder was hij inspecteur-generaal bij het ministerie van nijverheid en handel en bekleedde hij in Gent het voorzitterschap van **Volksofbeelding**. Na de oorlog week hij uit naar Nederland. Hij werd bij verstek tot 10 jaar dwangarbeid veroordeeld.

LITERATUUR: R. Speleers, 'In memoriam Edmond Fabri', in *Vlaanderen* (11 juni 1927), p. 186; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991.

PIETER VAN HEES*